

vil heraf fremgaa, at jeg mener det nødvendigt at foretage en Undersøgelse af de nødstedte Industriers Forhold, hvorved man, som jeg nævnte i Begyndelsen af min Tale, tager med i Beregningen en Nedsikring af Aktiekapitalen til det normale, saaledes at Virksomhederne ikke er overkapitaliseret, og bedømmer dem under Hensyn til den nedskaarne Kapital. Naar man saaledes har fundet den billigste danske Produktionspris, skulde Krietoldtillæget afrunde Varens Fakturapris sammen med den normale Told op til dette Beløb. Ved saadanne Foranstaltninger vilde man, forekommer det ogsaa mig, komme den mindre Industri her i Landet til Hjælp, den mindre Industri, som i Regelen er henvist til at producere de billigste Varer, og som derfor i Virkeligheden ogsaa er haardest ramt af Konkurrencen fra de valutasvage Lande.

Jeg mener, at dette vilde være et Grundlag, som kunde benyttes, forudsat at man ikke allerede har et Toldforlig færdigt, som gaar i Retning af at indføre Toldforhøjelser uden at tage Hensyn til de andre, ubeskyttede Erhverv her i Landet eller tage samfundsmæssigt Hensyn til hele den øvrige Del af den danske Befolkning, og jeg vil meget anbefale, at man drøfter et Krietoldtillæg under den skitserede Form, idet jeg formener, at dette var en farbar Vej til Afhjælpning af Arbejdsløsheden.

Til Slutning vil jeg gerne rette en Forespørgsel til Regeringen, og da den højterede Finansminister, som denne Forespørgsel skulde rettes til, ikke er til Stede, vil jeg rette den til Handelsministeren, som sikkert er vidende om det paatænkte Forhold. Jeg vil spørge, om det er rigtigt, at Regeringen paatænker at ændre den i Fjor vedtagne Fakturabeskatning for Cigarer. Dette Rygte gaar, haardnakket indenfor Cigarindustrien, og en Udtalelse fra Ministerbænken, om det er rigtigt eller forkert, vilde sikkert gavne. Som ærede Medlemmer erindrer, modarbejdede jeg denne Fakturabeskatning i Fjor, fordi den vilde virke ødelæggende for den mindre Industri. Det Aar, der er forløbet siden dens Gennemførelse, har givet mig Ret, og det forekommer mig, at Udviklingen ogsaa maa have vist Ministeriet, at man gennemførte denne Skattelov under falske Forudsætninger. Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har kaldt det for en Kriseforanstaltning. Jeg tror, at Venstres Medlemmer og Venstres Regering maa være blevet klar over, at det at forhøje en in-

denlandsk Beskatning ikke er Vejen og ikke kan virke som en Kriseforanstaltning. Det er en Finansoperation, som Finansministeren foretog; men skønt den Importregulering, hvorved man vilde hjælpe denne Industri, Tobaksindustrien, som Ministeren paastaar, ikke har hjulpet, saa har Ministeren dog stadig hævdet, at den Beskatning, som gennemførtes, var god. Nu forlyder det, som sagt, i Tobaksindustrikredse, at der til det Forlig, som skulde skabes om at ophæve Importreguleringen og erstatte den med Toldforanstaltninger enten paa den ene eller den anden Maade, skulde kædes en Ændring af den indenlandske Beskatning gaaende ud paa at hæve denne endnu en Gang for de billigere Varer. Jeg vilde, som sagt, gerne spørge Ministeriet og retter i Finansministerens Fraværelse denne Forespørgsel til Handelsministeren, om der er noget om dette Forlydende.

Hermed skal jeg anbefale dette høje Tings Medlemmer at overveje, om ikke en Løsning paa det af mig skitserede Grundlag er at foretrække fremfor en Importregulering, som er vanskelig at gennemføre, og som har skabt en stærk Modstand indenfor store Dele af den danske Befolkning og navnlig indenfor Landbruget, om ikke Løsningen er at finde i et saadant bevægeligt Krietoldtillæg, hvorved man tager alle sociale Hensyn til den øvrige Del af Befolkningen i Betragtning.

Jønson: Jeg synes, at den Maade, hvorpaa Rigsdagen behandler denne meget vigtige Sag, som jo faktisk vedrører hver enkelt Medborger i dette Land, er højst mærkelig. I Foraaret 1920 forelagde den radikale Regering et Forslag om en Slags Importregulering ikke alene for de to her omtalte Industrier, men for alle de Fag og alle de Industrier, for hvilke den i Kraft af den udenlandske Konkurrence nødvendigjordes. Derefter brugte man denne Sag — hvilket jeg mener var meget uheldigt — ved Agitationen til de mange Valg, vi havde i 1920. Den Gang Sagen første Gang kom frem, opfattede jeg det saaledes, at det ikke skulde være nogen politisk Sag, men en økonomisk Sag, som i allerhøjeste Grad maatte interessere alle. Der skete dog det kedelige, at der gik Politik i Sagen, og nu har vi under denne Behandling hørt, at det radikale Parti, som den Gang forelagde Lovforslaget, er kommet dertil, at det ikke en Gang kan være med til at fortsætte Importreguleringen, medmindre samtlige de store Partier kan blive enige om det. Dette er en højst mærkværdig